

отиде да поиска помощь отъ далечъ, или да премине ноцъ-та тамо съ нихъ: “Гдѣ е казу-
“ ваше время-то когда Вы держахъ и двама
“ Вы на руцѣ-те си? Но сега Вые сте големи,
“ а азъ престарѣлъ.” Като така бѣ въ това недоумѣніе, единъ полкъ отъ Черны бѣглецы
явися двадесять разкрачы отъ тамо. Предводителъ-атъ на тойзи полкъ, приближи при Павела и Виргинія, и имъ рече: “Добри дѣчица, не
“ бойтесе, Мы видѣхме заранъ-та че заминава-
“ хте съ една Черна на Черна-та рѣка, за да
“ поискате прощеніе то ѱ отъ нейный негод-
“ ный господарь. За возблагодареніе убо ще
“ Ви занесеме до у Васъ на рамены-те си.” Послѣ кимна предводителъ-атъ, и четири мина
отъ бѣглецы-те по силны-те направиха той
часъ восло отъ клонове древены и съ плек-
тавы, положиха отъ горѣ Павела и Виргинія,
двигнаха ги на рамены те си, и, като варвеше
на предъ Домингъ съ свѣщъ-та, трагнаха
съ веселы выкове и благословенія отъ всичкій
полкъ. Виргинія умилена рече Павелу: “О Бра-
те мой! никогда Богъ не оставя благодареніе-то
безъ возмездіе.”

Достригнаха край среднощъ при полы-те на